

ຝັນຕກອກາກສເປົ່າຍັນແປລງ ຕູແລສຸຂພາພ (ສຸກຮ) ດ້ວຍນະຄຮັບ

ເວລາຟຳເພັດມັກຈະເບຣີຍບເທີບອາຍຸຂອງຄນກັບຄຸງກາລ ເຊັ່ນ ຜ່ານມາຫລາຍໜ້າໜາວ (ເປັນສາວແລ້ວ), ຜ່ານຮ້ອນຜ່ານໜາວມາມາກແລ້ວ ຄນເລື່ອງໜຸງໜີ່ອັນກັນກີ່ຜ່ານມາຫລາຍຝັນ ຈົນ ພອຈະຈຳໄດ້ແລ້ວວ່າແຕ່ລະຄຸງກາລຈະເລື່ອງໜຸງໃຫ້ປັນຫານ້ອຍລົງຈະຕ້ອງຮວັງຂອງໄຣບ້າງ ເຊັ່ນ ໜ້າຮ້ອນ ຕ້ອງຮວັງຜສມໄມ້ຕິດ ແກ່ກິນອາຫາວໄດ້ນ້ອຍໃນເລັກລອດ ລູກໜຸ້າຂັກໃນເລັກນຸບາລທີ່ອັນມາກ ຊ ມີວິວໜ້າກົດຕ້ອງຮວັງ ລູກໜຸ້າໜາວອນສຸມຫົວໜາວຈັດໃນກາຕ່າງໆ ກາຕົກສຸກໃນບາງປິຈນແມ່ ໜຸ້າຄຸ້ມທົ່ວອັນແທ້ກົມື່ ແລະໜ້າຝັນນີ້ເກະຊາວຽກຜູ້ເລື່ອງໜຸງຕ້ອງທ່ວງເຮື່ອງຂອງໄຣບ້າງ ຜູ້ເຂີຍຈະໜ່ວຍຄົດໃໝ່ ເກົ່າທີ່ຈຳໄດ້ ຜູ້ເລື່ອງທີ່ອຳນົບທຸກຄວາມນີ້ກອະໄຣໄດ້ເພີ່ມເຕີມກີ່ເສຣິມແລ້ວບັນທຶກໄວ້ນະຄຮັບ ໃນໜຸ້າສາວທຸດແທນແລະພ່ອໜຸ້າທຸດແທນ

ສິງທີ່ຕ້ອງຮວັງ ຄື່ອ ຄັ້ງທີ່ເຂົ້າມາໃຫ້ຮວັງໂຄປາກແລະເທົາເປົ່ອຍໄວ້ດ້ວຍ ໂດຍເນັພະໃນແລ່ລ່ວທີ່ ມີຄວາມເສື່ອງສູງ ຈະແລ້ວໜຸ້າໜຸ້າທີ່ກົມື່ຈັດໃຫ້ຈົກກັນ ເນື່ອມີປັນຫາຂຶ້ນຈົງຈາຈີ້ງຂຶ້ນເສີຍເພື່ອຝູ້ໄປເລຍກີ່ ມີມາແລ້ວ ອີກເຮື່ອງໜຶ່ງທີ່ຄື່ອ ປັນຫາຢູ່ແລະແມລັງດູດເລືອດ ລາຍຝາວມ້ື້ອໜຸ້າສາວເຂົ້າມາສາຍ ຈ ພອ ມາອູ່ຝາວມໂດນຢູ່ງກັດຈົນເສີຍໜຸ້າ ເສີຍສຸຂພາພໄປກົດຍອະ ບຸ້ນທີ່ໂດຍຢູ່ງຫົວແມລັງກັດຈະມີຮອຍກັດໃໝ່ ເຖິງ ຈະຕ່າງຈາກບຸ້ນຂອງໂຄ PDNS ອຍ່າງຫຼັດເຈັນ ກາຕົກໄກ ກີ່ຄື່ອ ປ່າບຢູ່ປ່າບແມລັງ ເຊັ່ນ ໃຫ້ເຊີ ເປົວໝາຍທີ່ມີກົດໃໝ່ ກຳຈັດແຫລ່ງນໍ້າຮອບເລົ້າ ຕັດຕິນໄມ້ຂ້າງເລົ້າ ໜຸ້າທີ່ປ່ວຍໃຫ້ຈົດຄລອເຟັນນີ້ມີຄູກັບ ເພັນນິຈິລລິນິກີ່ດີນະ

ແມ່ຄຸ້ມທົ່ວອັນ ຕ້ອງຮວັງຂອງໄຣ

1. ຝັນຕກອກາກສັ່ນມາກ ຈົ້າເວື່ອນຈະກະຈາຍເຂົ້ອເຈົ້າມາກ ກາພນນີ້ຈະພບທັງເລົ້າເປີດແລະເລົ້າ EVAP ທີ່ຜ່ານມາທຸກ ຈົ່າປັນກັບຈົ້າເວື່ອນຍັງລ່າວ້ອນທີ່ໄດ້ມີ້ສັດເທົ່າໄວ ແຕ່ຕັ້ງແຕ່ມີ EVAP ແລະ ຝັນຕກໜັກໜັກໜີ່ອັນປົ້ນນີ້ຈະພບທີ່ເວື່ອນກະຈາຍຕົກເຮົາມາກ ແລະ ລັກຊາຫາຍຍາກຂຶ້ນ ແຕ່ຄອງ ໄມ່ເປັນປັນຫາມາກເພວະເດືອຍນີ້ມີຢາດີ ຈ ທັງພັນແລະຈົດຂາຍກັນອູ່ທີ່ວີໄປ ນັກກາວພ່ານຍາທີ່ ສຳຄັຟ ຈຳໄວ້ນະຄຮັບ ຕ້ອງໃຫ້ເປີກຕົວຈົງ ຈ ອຍ່າພັນໃຫ້ລອຍໄປກົບລມ ແລະ ໃນໜ່ວງຕົ້ນ ຈ ຄວາພັນຕິດຕ່ອກັນ 2 ຄວັ້ງ ຮ່າງກັນໄມ້ເກີນ 7-10 ວັນ ແລະ ລັດຈາກນີ້ຄ້າຫາຍແລ້ວຄວາພັນ ເດືອນລະ 1 ຄວັ້ງຕາມແຕ່ປັນຫາແຕ່ລະຝາວມ ແກ່ກ່ອນຄລອດຄວາຈືດຍາ Ivermectin ກ່ອນ ຄລອດ 1-2 ສັ່ປາທີ່ເປັນໂປຣແກຣມເສຣິມຈະໜ່ວຍກຳຈັດທີ່ເວື່ອນໄດ້ເມີນກັບ
2. ຮະວັງແທ້ງເວລາຝັນຕກໜັກ ນັ້ນທີ່ໃຫ້ເລື່ອງຫົວໃຫ້ອຳບຫົວລ້າງພື້ນຈະມີໂຄກສປນເປົ້ອນເຂື້ອໂຄ ຄົ່ນຂ້າງສູງ ທຳໃຫ້ແມ່ແທ້ງໄດ້ທຸກໜ້າວ່ອອາຍຸກາວຄຸ້ມທົ່ວອັນ ມີກລັບສຳໄມ່ຕຽບພື້ນຂຶ້ນ ແລະ ມີ ແມ່ຄລອດກ່ອນກຳຫັນ ຝາວມທີ່ PRRS ຍັງໄມ່ Stable ພຶກຮວັງໃຫ້ຈົງໜັກ ທາງແກ້ໄຂ ຕຽບຈຳນໍ້າຢັນແລ້ວທີ່ຈຳນໍ້າດ້ວຍສາրຕ່າງ ຈ ເຊັ່ນ ກຣດອິນທຣີຢີ(ດີມາກ) ຢີ້ອຄລອຮິນ ຢີ້ອສາງ

อื่น ๆ ที่ตอนนี้มีข่ายได้พัฒนาเรื่องการออกฤทธิ์และความปลอดภัยดีขึ้น น้ำที่เหมาะสมสำหรับเลี้ยงหมู คือ สะอาดดีไม่เป็นเปื้อน เช่น เย็น ไอลแรงพอ ถ้าทวีทแล้วยังมีเชื้ออุบัติไม่ผ่านต้องเก็บต่อนะครับ

นอกจากเรื่องน้ำแล้ว ต้องระวังการแท้งจากพยาธิเม็ดเลือดต่าง ๆ ที่มากับแมลงดูดเลือด เช่น อิเพอโริโตรูลน หรือแมลงแต่ทริปพาโนโซมิกต้องระวังด้วย การควบคุมรักษาคือ ปราบแมลงดังที่กล่าวแล้ว ใส่ยา CTC ระดับ 400 ppm ร่วมกับแคมมอกซี่ 200 ppm เดือนละ 10-14 วัน ก็ดีนะ

แม่เลี้ยงลูก

มันยะยะไปหมดที่ต้องระวัง

1. ล้างคอและหัวใจ หัวใจเปิดแล้วปิด คอและหัวใจทัน แม่ป่วยลูกท้องเสียนะครับ
2. น้ำมีปัญหา แม่คลอดก่อนกำหนด
3. น้ำมีปัญหา แม่เป็นไข้หลังคลอดและหนอนไอล
4. PRRS จะเล่นงานถ้าน้ำมีปัญหานาน ๆ
5. น้ำมีปัญหา ลูกท้องเสียรักษาไม่หาย
6. น้ำมีปัญหา ลูกมีหน้าตาของบิดในลูกมากขึ้น และรักษาไม่ค่อยหาย
7. ผนสากเข้าเล้าคลอด ลูกท้องเสีย อาหารเปียก
8. EVAP ความชื้นสูงมาก แม่เย็นแต่หอบ ตามด้วยลูกท้องเสีย
9. อาการเปลี่ยนมากในแต่ละวัน เช้า-บ่ายร้อน พอยืนฝนตก แม่ป่วยเป็น MMA มากขึ้น
10. พยาธิเม็ดเลือดเล่นงานหัวใจและลูก การแก้ไข คือ เพิ่มเติมจากเล้าอุ้มท้องโดยฉีด Oxytetracycline L.A. ก่อนคลอดในวันขึ้นของคลอด ถ้าลูกโดนด้วยให้ฉีดลูกตัวละครึ่งซีซี แต่ต้องไม่พร้อมกับฉีดชาตุเหล็กโดยเด็ดขาด (ห่างกัน 1 วัน)
11. ไฟกอกต้องระวังหนาฝนน้ำร้าวซึม ผนสาก ไฟร้า แม่ขาเสียหรือตายได้ ที่สำคัญไฟกอกต้องมีมากและแรงพอให้ลูกคุณไม่ใช้เคมีไฟกอก
12. แมลงวันและยุงยะยะไม่เป็นอันหลับอันนอน แม่จะกินอาหารได้ไม่ดี ทรุดโทรม ลูกเลยแย่ตัว呀

พอกก่อนนะอีกยะยะไปหมด

ลูกอนุบาล

ถ้าเล้าคลอดมีปัญหาต่าง ๆ ข้างต้น ลูกมักจะผ่านปัญหาท้องเสียมา ดังนั้นมี่องเล้าอนุบาลปัญหาต่าง ๆ จะรุมเร้าจนอ่อนใจ โดยเฉพาะฟาร์มหมูที่มีปัญหา PRRS หนัก ๆ อาหารก็เช่นเดียวกับปั๊บบันมีเชื้อโคลยหรือชัลโมปันเป็นต้น น้ำก็มีเชื้อโคลย ตอบได้เลยหนักแน่ ถูกผน高原จะไม่เกี่ยวโดยตรง แต่ถ้าหากที่เปลี่ยนแปลงบ่อย โอกาสันนำไปสู่เชื้อโคลยหรือชัลโมก็มากขึ้น ถ้าการจัดการเรื่องความอบคุ่นไม่ดีอีกเรื่องหนึ่ง ความสูญเสียคงสูงมาก ๆ การแก้ไข คือ ต้องแก้ที่ตัวแม่เป็นหลักนะครับ(สำคัญมาก) โรคในหมูส่วนใหญ่ติดจากแม่ทั้งนั้น โดยเฉพาะเชื้อแสบ ๆ อาย่างมายโคพลาสม่าและ PRRS การแก้ไขคงเน้นไปที่วัคซีนและยาร่วมกับการจัดการ เอาไว้คุยกันเรื่องโรคก็แล้วกัน

汾ตกหนักผู้ที่เลี้ยงหมูแบบทูไฮด์ (W/F) ต้องระวังดี ๆ ทั้งเรื่องความอบคุ่น สิงปูรองคุณภาพน้ำที่ใช้ ถ้าเป็นฟาร์มมาตรฐานดีคงไม่มีปัญหา แต่ทูไฮด์ที่ใช้ระบบจ้างเลี้ยง ลูกเล้าส่วนใหญ่ใช้น้ำบ่อหรือน้ำผิวดิน 汾ตกขี้หมูให้ลงบ่อ ขี้วัวที่เลี้ยงไว้ให้ลงบ่อ หรือที่น้ำก็ทำได้ไม่ดี เพราะไม่มีเงินซื้อเครื่อง ระวังจะตายจนเก็บไม่ทัน ยาที่ใส่ในอาหารจะช่วยลดความรุนแรงเท่านั้น แต่ประสิทธิภาพการผลิตจะเสียอย่างมาก

สุดท้ายในฟาร์มที่ระบบระบายอากาศไม่ดี หรือมี EVAP แต่ไม่มีคนดูแล ระวังโรค Basic แต่ร้ายนักอย่าง Strep และพาสเจอเรลล่า จะเล่นงาน ยาแรกษา 2 โรคนี้มี酵母แต่ยาที่รักษาการจัดการบกพร่องโดยตรงยังไม่มี ถ้ามีต้องซื้อมาให้คนทำงานกินกันคนละเม็ดถ้าจะดี

หมูชุน

หน้า汾กับหมูชุนดูเหมือนจะไม่ถูกกันเสียจริง ๆ ผู้เลี้ยงส่วนใหญ่汾ตกหนัก น้ำท่วมคงเผาระวังโรคปากและเท้าเปื้อยไปตาม ๆ กัน หลายคนก็ตุนวัคซีนกันจนล้นตู้ ผู้เลี้ยงลองคิดถึงอาชีพตัวเองหน่อยก็ดี ว่าจะส่งสารหรือไม่ที่โรคสกรีร้ายแรงเป็นปัญหาระดับประเทคโนโลยีไม่ได้ แต่เวลาโรคระบาดป่วยกว่าวัคซีนขาดประจำ ต้องฟ้องท่านเปาบุนเจ็นคงจะดี เรื่องต่อไปกับหน้า汾ก็คือ น้ำท่วมเล้าหมูชุน คราวไม่โดนคงไม่เข้าใจ เมื่อกันไว้บ้าง หากทางหนีที่ไล่หมูไว้ดี ๆ สำหรับฟาร์มที่น้ำท่วมถึง ปัญหาต่อไป คือ 汾ตกกับปัญหาคุณภาพน้ำกินน้ำใช้หมู ดูเหมือนว่าคุณภาพน้ำที่ปนเปื้อนเชื้อมักจะถูกมองข้ามไปที่ PRRS, PIA หรือชัลโมกันเสียหมด ปัญหา PRDC และปัญหา Enteric diseases ในหมูชุนที่แก้ได้ยาก ๆ ส่วนใหญ่มีปัญหารือเรื่องน้ำอยู่ด้วยเสมอ ปัญหาเรื่องน้ำในหมูชุนจะพบสูงมากในเล้าจ้างเลี้ยงขนาดเล็ก เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านเงินทุน และความเข้าใจพื้นฐานในการเลี้ยงหมู อีกปัญหานึง คือ ปัญหารือคอปด ในช่วงหน้า汾 โรคปอดที่ชอบเล่นงานอยู่เป็นประจำ คือ พาสเจอเรลล่าและเอพีพี ส่วนมายโคพลาสม่าจะจัดเป็น

โรคที่ไม่เลือกถูก เป็นกันทั้งปีนั้นแหละ การระบายน้ำตามดีและเลี้ยงแม่น้ำส่วนทำให้โรคจุนแรงขึ้นอย่างมาก การใส่ยาไทโภซูลิน ลินโค ไทรโซน CTC ร่วมกับแคมมอกซิลลินจะช่วยลดความสูญเสียลงได้ แต่ถ้าเป็น APP ต้องเน้นไปที่ยาฉีดร่วมด้วยเสมอ ยาในกลุ่มนี้ฟาร์มาโรบอริน เจนเนอเรชันที่ 3 ขึ้นไป ใช้ได้ดีมาก ๆ ปัญหาต่อไปคือ หน้าฝนหมูดอนยุงกัด ปืนน้ำลายฟาร์มสูญเสียจากเรื่องนี้ ต้องแก้ไขดังที่กล่าวมาแล้ว

อาหารกับหน้าฝน

ปัญหาต่าง ๆ เช่น

1. ฝนตกฝนสาดเข้ากองวัตถุดิบอาหารจนเปียกชื้น
2. ฝนตกน้ำไหลเข้าท่วมโรงผลิตอาหาร
3. ฝนตกวัตถุดิบที่ส่งมาคลุกผ้าไม่มีดิบ เปียกฝนแต่ทนรับได้(ให้หมูป่วย)
4. ฝนตกอาหารผสมเสร็จเปียกระหว่างขนส่งจนเหม็นเปรี้ยว
5. ไข่โลหนาเล้าน้ำร้าวลงอาหารได้
6. ฝนตกมรสุมเข้าปลาป่นแพง เลยปลอมปนกันเยอะ
7. ฝนตกวัตถุดิบเสียร้ายกับสารพิษจากเชื้อรา

น่าจะยังมีปัญหาอื่นเกี่ยวกับถุงฝนอีกเยอะ แต่ฉบับนี้เอาไว้แค่นี้ก่อน ท่านผู้เดี้ยงอ่านบทความนี้แล้วตรงบ้างไม่ตรงบ้างก็ปรับใช้ดู บทความฉบับนี้ส่วนใหญ่ไม่มีเอกสารอ้างอิงเพราบ้าง เกี่ยวนะนึกจากที่เจอ นำมา ไม่เน้นให้เป็นบทความเชิงวิชาการเต็มรูปแบบ สวัสดีนะครับ

หมอบ๊า